

Er is een stilte die kan zingen

Bovenstaande tekst is de openingszin van een nieuw loflied op de samenzang van de gemeente in coronatijd. We zullen dit lied samen zingen vanaf de startzondag op 20 september. De tekst is van Martin de Geus en de muziek van Dirk Zwart. Ik kreeg de tekst aangereikt door mijn attente organist Kees Groenleer. Kees is heel voorzichtig in coronatijd, ook vanwege zijn eigen kwetsbare gezondheid, maar laat tegelijk graag een tegenstem horen te midden van de volgzame kudde. Vanaf de eerste zondag in coronatijd zit hij loyaal achter zijn orgel en begeleidt hij met zijn muzikale improvisatie de zangstem in de gemeente. Hij zit dan ook meer dan anderhalve meter boven de beminde gelovigen. Gelukkig is de lofzang in onze gemeente nooit verstomd. Begonnen met solozang, daarna met 4 stemmige koorzang en uitlopend op de samenzang in de open lucht op het kerkterrein. Inmiddels hangt er een CO2 meter in de kerk, die aangeeft dat het verantwoord is om samen te zingen in de kerk op grond van ruimte, ventilatie en aerosolen. Die veiligheid is er waarschijnlijk vanaf het begin geweest, maar daar konden we toen alleen maar in geloven. Nu kunnen we het aantonen met grafieken van uur tot uur en is het de hoogste tijd om weer verantwoord samen te komen en God te loven.

In onze zorg voor kwetsbare mensen en in solidariteit met onze samenleving in lockdown hebben we noodgedwongen af moeten zien van onze reguliere samenkomsten en moesten we de lofzang bijna volledig laten verstommen. Veel van onze kerkgangers bleven thuis omdat ze het niet aandurfd. En nu, nu moeten we opnieuw opstarten en blijkt het moeilijk te zijn om de kudde terug te winnen voor het Huis van de Heer en de samenkomst van Zijn gemeente. Velen durven het weer aan, velen genieten van het opnieuw mogen zingen, maar anderen aarzelen nog.

Wij bidden dat kerkgangers en zij die hun aarzeling nog niet hebben kunnen overwinnen zich op de wekelijkse zondag met elkaar verbonden weten in Christus. Zodat we, al is het op verschillende plekken, samen schuilen, onze toevlucht zoeken, op adem komen, elkaar de vrede van de Heer wensen met de hand op het hart, zijn zegen ontvangen. Samen het Kyriegebed bidden voor de nood van de wereld. Gods stem verstaan, die de heilige ruimte vult en ons injecteert met een geestelijk vaccin. Als kerkgangers houden we de lofzang gaande, ook voor de mensen thuis (van wie we hopen dat ze zich spoedig zullen aansluiten).

‘O God, U loven is ons leven, U prijzen zij aan zij’
--- Dit lied wil ons opnieuw verbinden ---
‘Wij wensen hier elkaar de vrede van Christus, onze Heer.’

Hier volgen de betreffende coupletten:

Er is een stilte die kan zingen,
een zwijgen dat vervoert,
maar nu de lofzang weer mag klinken,
zijn wij verrukt, ontroerd.
O God, U loven is ons leven,
U prijzen zij aan zij,
welke gevaren ons omgeven,
U was en blijft nabij.

Moest Jona in een vis verblijven,
zijn bidden werd verhoord;
moest Zacharias maanden zwijgen,

zijn lofzang klinkt nog voort.
Ook onze samenzang verstilde,
een leegte daalde in.
Dit lied wil ons opnieuw verbinden,
bezingt een nieuw begin.

Laten wij opstaan en God danken
dat Hij ons heeft behoed,
Hem loven om het licht, de klanken,
waarmee Hij ons begroet.
De tijd van afstand is vergleden,
het leven neemt een keer.
Wij wensen hier elkaar de vrede
van Christus , onze Heer.

ds. Piter Goodijk en Huib van der Klooster